

mh
matica hrvatska
OGRANAK
ŠIROKI BRIJEG

CIJENA: 5 € / 10 KM

More (bez) briga

Marinko Čavar

Marinko Čavar More (bez) briga

More (bez) briga

Marinko Čavar

Nakladnik:
Udruga hrvatskih aforista i humorista

Sunakladnik:
Ogranak Matice hrvatske u Širokom Brijegu

Za nakladnike:
Zlatko Tomić
Gojko Jelić

Urednik:
Mladen Vuković

Lektura:
Blanka Kraljević

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Sveučilišne knjižnice u Splitu pod brojem 191116040.

ISBN 978-953-50533-7-8

More (bez) briga

Marinko Čavar

Udruga hrvatskih aforista i humorista

Split – Široki Brijeg, 2024.

**Ako pričaš s djecom,
podigni se na njihovu razinu.**

A siromaha. Siromah ne pjeva.

Adame, Adame, što joj nogu ne dade.

Aforizam – lovor od trnine.

Aforizam je kao i nacionalizam. Neuništiv.

Ajme terora. Stalno govore: Bit će bolje.

Ajme! Stiže nas prošlost.

Ako ima volje, ima i načina.

Ako imaš sve konce u rukama, lako je pokretati
lutke.

Ako je globalizacija, što će stranke, raskrižja,
semafori, granice...

Ako je svota basnoslovna, onda je i bajkovita.

Ako je vrijeme novac, zašto novac radi za njih,
a vrijeme za nas?

Ako moram umrijeti, nek' to bude uz glazbu.

Ako ne može kako treba, može kako mora.

Ako ne uživaš u putu, nećeš ni u cilju.
Ako negdje leži zec, blizu je medo, a iza su gorile.

Ako nema kruha, ima kolača premazanih kremom
koje spravlja elita.

Ako nemaš ništa dobro reći, ništa nemoj reći.

Ako ovako nastavimo, kriza će se zvati drukčije.

Ako pijevac ne pjeva, ne znači da nema zore.

Brakom se problemi množe,
obveze dijele, rješenja zbrajaju,
mir oduzima.

Ako pijun odnese kraljicu, kriv je top. Za pločom.

Ako se istina daje na kapaljku,
neistina će mlazom štrapati.

Ako se mrvice povećaju, kako će se zvati?

Ako se temeljni kamen ljulja, i krov se prevrće.

Ako se val pesimizma širi, skupljaju se zatalasane
mase, povećava se napetost, smanjuje se
sigurnost, raste neizvjesnost, pucaju prijateljstva...

Ako si na krilima, i paperje postaje perje.

Ako su usijane glave putokaz,
stranputica koliko hoćeš.

Ako vlast ujeda, ujed se liječi,
ne glasovanjem nego biranjem.

Ako vrijeme sve briše, što će toalet papir?

Ako vrijeme sve liječi, što te nisam zaboravio?

Balvanolozi će se kad-tad vratiti balvanima.

Bane, ne ustaj. Puno je kandidata.

Baždarite ustav, statut, a zatim zakone, uredbe,
odluke, pravilnike. I utege.

Bila je jedinica, udala se za tajkuna i postala adut.

Bilo je bistrine za mutno.

Birali smo: drugovi ili dugovi. Dobili oboje.

Biser života se ne prodaje za blještavilo i pompu.

Bit će bolje kad nokat nikne
gdje nikada nikome nije nikao.

Bit će spomenika. Konja i skamenjenih imamo.

Biti neopredijeljen u vrijeme zla
znači zlo promovirati.

Biti s onim koga voliš je i sreća i radost i
zadovoljstvo.

Bizaran slučaj neopterećenom je jasniji.
Blago onom tko zna baštiniti ono od jučer, uživati
u onom što je danas i vjerovati u bolje sutra.

Bogati koriste aorist, a siromašni futur.
Bogati rabe prezent, a siromašni futur.

Bolesti modernog čovjeka su
bolesti viška i bolesti manjka.

Često pola puta
nije na sredini.

Bolje bi bilo da je znanost otišla dublje,
civilizacija dalje, a humanost više.

Bolje biti dužan jer nedužni uvijek stradaju.

Bolje da zvona zvone nego zvono.

Bolje je imati bliskog susjeda nego dalekog brata.

Bolje je svemu znati vrijednost nego cijenu.

Bolje razumjeti one što se prave pametni
nego one što se prave glupi.

Bolje sutra. Sutra stiglo, čekamo bolje.

Borili smo se kako bi bilo reda, a ne redovi.

Bračnom drugu:
stalno potenciraj podudarnost značaja.

Brak je pun veznika: sastavnih, pogodbenih,
rastavnih, suprotnih i uzročnih.

Budimo manje zahtjevni, a više zahvalni.

Budućnost prošlosti je sadašnjost.
Budućnosti sadašnjosti je prošlost. Žalosno.

Cijepite se. Nema prisile, ali ima ucjene.

Ciljali su visoko, pogodili nisko. Kaju se duboko,
odmagliše daleko.

Četiri rak rane Hrvatske: pobačaj, psotka, droga i
kupovni fakulteti.

Čini mi se da nam svašta čine.

Čovjek čezne za onim što nema, a ignorira ono što ima.

Čovjek je bez obzira na razum podložan nagonu
u kojem ne zna ili uzrok ili svrhu.

Čovjek je čovjeku vuk ili lijek.

Čovjek je ranjiv dok je bolestan,
a još je ranjiviji dok mu dijete boli.

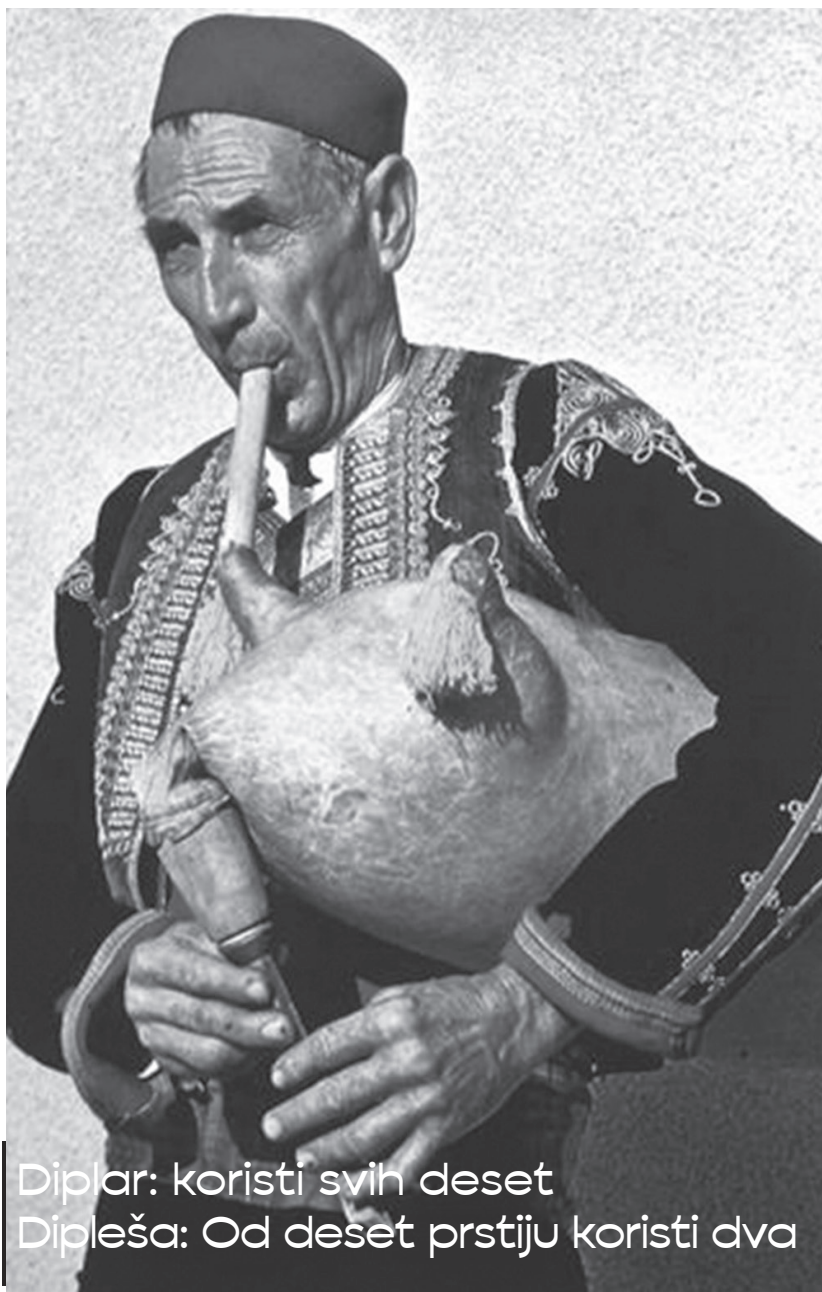
Čovjek je slobodan samo kada ima obvezu.

Čovjek novac troši, a novac čovjeka izjeda.

Da bi spojili kraj s krajem,
ne treba ići iz krajnosti u krajnost.

Da je bogatašu tek siromaha.

Da je format osmrtnice prema poštenju,
nekima bi se gledala sitnozorom.

Diplar: koristi svih deset
Dipleša: Od deset prstiju koristi dva

Da je meni barem susisicu domovine.

Da mi je imati ljepotu neistraženog.

Da mi je vlast pet minuta, pa da dobijem mandat.

Da nije zaborava, živjeli bismo u okovima.

Da su veće, ni mrvice nas ne bi zapale.

Dala mi je nogu, zato što sam tražio i drugu.

Daljinski posvadi. I pomiri. Kad se podmiri.

Daljnji bogati rođaci uvijek su blizak rod.

Danas se dobro uzima za zlo.

Današnjica: imaš ili nisi.

Današnjica: što bestijalniji u neukusu, što
licemjerniji u namjeri; što *nakaradniji* u izvedbi.

Dijete uvijek mater doziva, a ćaću zove.

Djeca odrastaju, a roditelji stare.

Djeca, lijepe žene i životinje prodaju
svaki proizvod.

Djetelinu s četiri lista uvijek nađu zaljubljeni.

Djevojka bez nježnosti i momak bez smjelosti –
isto.

Do šešira došao čarapom. Preko glave.

Dobar zalet polovica je skoka.

Dobit je kada ti nešto nije koristilo,
ali ti nije ni škodilo.

Dobro potkovani i potkove češće mijenjaju.

Dobrovoljni darivatelji. Zar postoje prisilni?

Dok god te netko ima pitati – *kako si?* dobro si.

Dok ne pogriješiš, i ne znaš.

Dok sam bio, bio sam lijek.
A sada, istekao mi vijek.

Dok se neki predmet na sudu kiseli godinama,
akteri iz tog predmeta kupe li kupe kajmak.

Dosta mi je onih što svijetlu budućnost
vide od metaka.

Guske su tu.
Čeka se magla.

Došlo nam je do grla. Nikako da uđe u glavu.

Dublji dojam ostavlja putovanje nego odredište.

Duplo dno ga katapultiralo na vrh.

Dva prsta u zraku kazuju: kažiprst – prijetnja,
a srednji – malo morgen.

Dva tijela jedna sjena; djelo – treće tijelo.

Dvostruko muti. Podmićuje lobiste.

Eureka: umjesto Viagre koristim kvasac.

Fijasko: Košarica, korpa, kanta, kontejner,
kme-kme, kolaps i k...c, kraj.

Format osmrtnice je za sve isti.

Formula života: raditi ono što voliš, u tome uživati
i od toga živjeti.

Fratru oltar, predsjedniku kotar, odvjetniku
politika i seljaku motika.

Gazim po njegovim stopama, a sude mom koraku.

Gdje nemaš vezu, ili toneš ili stršiš.

Gdje on ulazi, vrata postaju klizna.

Glasina se širi šapatom.

Globalizacijom sve je manje zelenih grana.

Godinama su me zezali u zdrav mozak.
Sada više ne.

Godinama šutim, a zlata ni u primisljima.

Golube moj glineni. Tvoja prirodna golubica.

Gore od nemati je nemati s kim.

Gore od ogovaranja je ne biti ogovaran.

Govori iz glave. Zato dvorana odzvanja.

Grabe naprijed i šakom i kapom.

Gradimo nove silose, stari su puni obećanja i laži.

Građani drugog reda u prvom redu
nemaju zbog građana iz prvog reda.

Griješ sam sebe nađe.

Ima zlatne ruke.
Što okom vidi,
rukom zdimi.

Hajdemo se zamijeniti. Vama daljinski,
a nama program.

Himna globalista: peri, peri, moj golube bijeli.

Hoće li se povijest ikada ponoviti u dobrom obliku.

Hoćemo promjene pod kutom od 180°, a ne 360°.

Hrvatska licitacija – sve na neviđeno.

I bistra suza oko muti.

I lav lavici je nekada zec.

I među gladnima došlo je do sitosti.
Brčkaju po kontejnerima.

I među nepapkarima ima papaka.

I meni i njemu je dosta. Meni svega, njemu nikad.

I nama i njima nema zime.
Nama ljeti, njima nikada.

I nama i njima se skida. Nama glava, njima šešir.

I on i ja imamo kompleks.
Ja manje vrijednosti, a on milijunski.

I otegotna i olakotna okolnost
vaga se nekretninom i pokretninom.

I pad je let ako je to zalet za novi uzlet.

I s tuđom ženom razgovaraj kao sa svojom.
Poštuj je.

I sito postalo rešeto. Nauštrb siromašnih.

I sjena bivšeg moćnika se smanjila.
I šutnja je priča.

I u prometu njemu uvijek zeleni val.

I zrcala su prije pedesetak godina
odavala ljepšu sliku.

I žbir. I čorbolok. I eunuh.
Sve do bivšeg druga jaka udruga. Tuga.

Ići ću u zatvor ili u nogometaše.
Samo da me Kolinda pomiluje.

Ideje zbližavaju mase, a veze pojedince.

Idu korakom od sedam milja. I šakom i kapom.

Ima petlju. U sve se petlja.

Kada sposobni prepuste mjesto
podobnima, eto putokaza i
nama i njima – svima za bijedu.

Ima rubaca, nema Veronika.

Ima široke ruke, ali nije široke ruke.

Ima veze, ali nema vezu pa ispada bezveze.

Imala je savršeno tijelo dok se nije razgolitila.

Imali smo kult ličnosti; pa kult sličnosti;
pa kult dvoličnosti; pa kult bezličnosti.

Imaš, a opet si u potrebi. U potrebi darivanja.

Imate vunene džempere, vunene čarape, kape i
potkape, rukavice i sve vuneno.
Ali doći će vam i vremena vunena... vam materina.

Isprosio dragu. Kako je ružna riječ isprosio.

Istospolni brak je trokorak u totalni mrak svijeta.
Smak svijeta. Bljak.

Iz neimaštine se rađa siromaštvo. Iz siromaštva
ravnodušnost. Iz ravnodušnosti revolt. Iz revolta
očaj. Iz očaja bezakonje. Iz bezakonja kaos.
Iz kaosa jao njima. Iz jao njima jao svima.

Izbori: moraš imati birača ili brojača.

Izgubio sam orijentaciju. Ne znam gdje je gore.

Izgubljeno vrijeme je zauvijek izgubljeno.

Izgubljeno vrijeme još nitko nikada nije našao.

Izolirajmo drmatore i poteći će izmjenična struja.

Izvana gledajući u ljubavnom trokutu
svi kutovi su tupi.

Ja njoj sjedam jer ona meni leži.

Ja sam bogat čovjek.
Ništa ne posjedujem, a sve imam.

Ja vjerujem da je bilo i gore
i vjerujem da će biti bolje.
Jaka je ciklona u BiH. Nema mjesta anti.

Jaram je jaram makar bio i od jarana.
Je li polu-čovjek bliži čovjeku ili majmunu?

Jedini izvor krvi je čovjek.

Jedni podmeću, drugi razbijaju, treći titraju,
četvrti mute. Sve zbog ja-ja.

Jednima kratko, drugima jasno.
Nama kratko jasno.

Jesam gluhonijem, ali nisam mutav.

Jezik za zube, zubi na broju, a može se i reći koju.

Još nitko nije opjevao lijepe oči svoje žene.

Jutarnja kava kazuje kakva je bila noć.

Jutarnji smiješak je *dobar tek* za sva tri obroka.

Jutro je pametnije od večeri, ali je večer slađa.

Kad bi ljubav prestala odlaskom, a sjećanje
vremenom, bolje da se nismo ni rodili.

Kad crijeva poju, svejedno mi je Kurta ili Murta.

Kad podzemlje zavlada nadzemljem, podneblje
traži pomoć od nadneblja.

Kad se množe opaki, dijele se dobri.

Kad su nama dopustili ovo, što li oni tek rade?

Kada bi svi imali dirigentsku palicu, tko bi pjevao?

Kada daruješ svojim primjerom,
dvostruko daruješ.

Kada dugo živiš na isti način,
misliš da nema drugog načina.

Kada ga mi njima zapaprimo,
oni ga nama zabibere.

Kada nastupiš prepotentno, ispadne impotentno.

Kada odeš u mirovinu,
druga stvar koju odbaciš je čačkalica.

Kada odu, oni bi svoju *odu* pretvorili u epopeju.

Kada povijest šuti, predaja priča.

Kada prilika silom prilika postane nepravilna,
eto prilike da oko prilike utvrdimo uzrok nepravilnosti.

Kada puca kost – ortopedu.
Kada pucaju kosti – jezik za zube.
Kada sam se kritički osvrnuo,
iza mene nije bilo nikoga.

Kada siromah kihne, sam sebi kaže *nazdravlje*.

Kada smo goli i bos ne prate nas po tragu,
nego po mirisu.

Kada tuđa sreća tebi donosi radost – ljubav.

Kakav je to političar, ja ga *skužio* da laže.

Kakav je to predsjednik države, nit' se sluša,
nit' se prisluškuje.

Kako bi nadvisiti htio, poniziti je naumio.

Kako blago zaboravljamo i okrutno pamtimo.

Kako ćeš se pogledom osvrnuti naprijed?

Kako ću pocrnit kada sam stalno u sjeni?

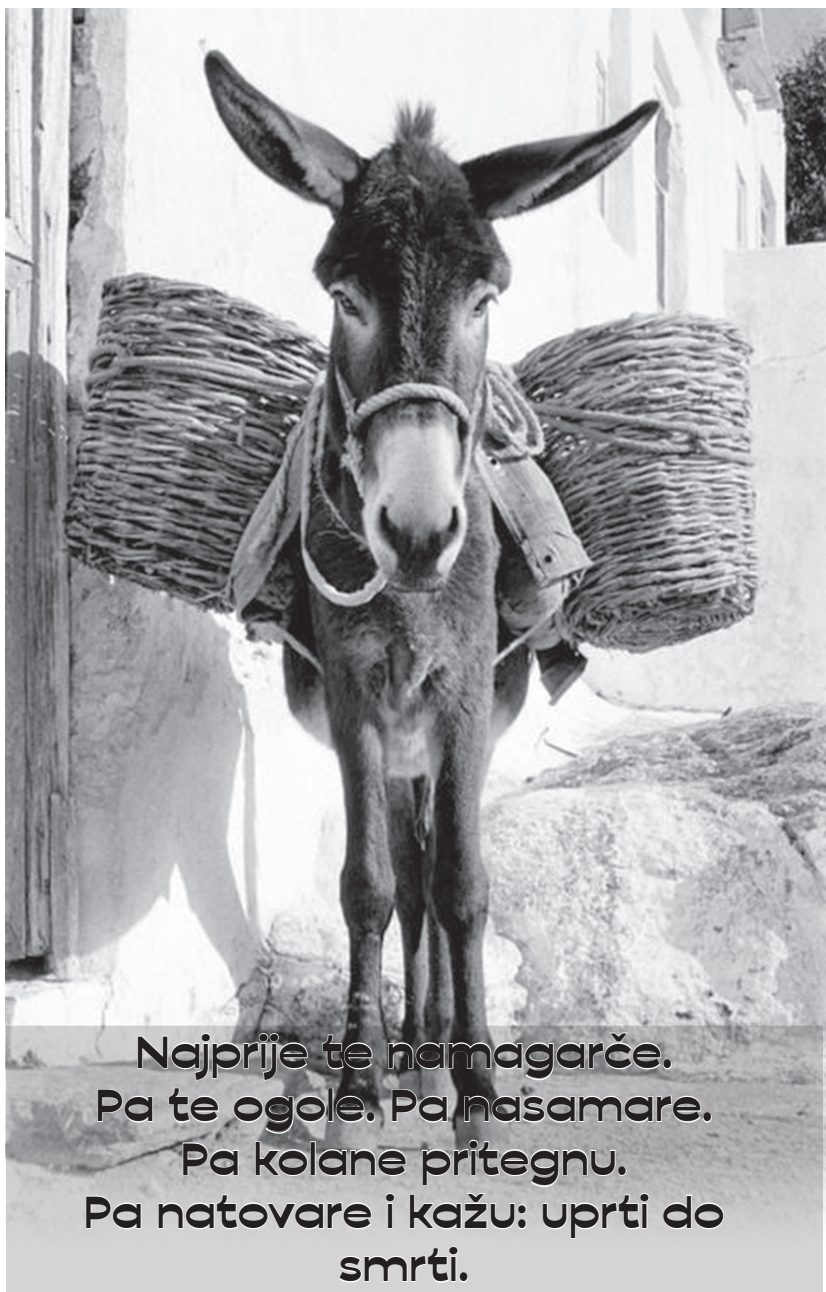
Kako nitko od političara ne boluje od PTSP-a?

Kako ptičica na višoj grani poje umilniju pjesmu.

Kako su mudri oni, koji su ludi samo u ljubavi.

Kako to da je svaka zamolba nadređenog
kulturalna, jasna, uljudna i uspješna?

Kako to je da je nešto dobro, a nije dovoljno.

Najprije te namagarče.
Pa te ogole. Pa nasamare.
Pa kolane pritegnu.
Pa natovare i kažu: uprti do
smrti.

Kakva evolucija, kakvi milijuni godina.
Današnji majmun, s jakom vezom, postaje homo...

Kaleme breskvu na kajsiju
kako bi dobili nektar(m)inu.

Kamo god krenem, oni me prema sebi okrenu.

Kaša je vaša. Maslo je naše.

Klasa do klase, a sve više kukolja.

Kleto lani. A tek preklani.

Klupko se odmotava, a odmotani dio je novi čvor.

Kod njega nema između redova.
Sve napisano je u jednom redu.

Kome je sunce hladovina, znoj mu je more.

Konačno krenulo, korak u stranu, korak nazad.

Konačno zaustavljen pad. Sve je stalo.

Korijenje GMO-a pruža pipke na sve sfere života.

Kosturi iz ormara nekome su nekada bili bataci.

Kovat ćeš, Mujo i po suncu.

Kraj: kada nemaš s kim, ni protiv koga.

Krava: više volim jednog bika,
nego stotine veterinara.

Kroz vas vidim tko je iza vas.

Kukavac: mužjak kukavice.

Kukuruza sve manje, a klipova sve više.

Lako je pocrvenjeti, treba se zastidjeti.

Lako je trend slijediti, treba ga postaviti.

Lako su nam se popeli na glavu kad smo na koljenima.

Lažu koji kažu starost je teška. Starost je preteška.

Liječnik liječi od bolesti, a ne od smrti.

Lijek za zadovoljstvo: poželite manje.

Loša sjećanja brže blijede od dobrih.

Lud uči budalu da je $2+2=4$.

Budala uči luda da je $2 \times 2=4$.

Ljubav i dobrota radosti su života.

Ljubav je: posaditi, zalijevati, orezati,
ubрати i (po)dijeliti.

Ljubav nikada nije nerazumna,
ali zna biti nedokučivo shvatljiva.

Ljubav: vidi i ne vidi; predvidi i previdi;
zavadi i navodi; zavidi i razvodi.

Ma kako taj ima obnovljive izvore dobiti?

Mali Mate: borim se i rukama i nogama
kako bi imao status kućnog ljubimca.

Malo prekasno i puno prekasno, kasno je.

Maslo je začín, nađi mu način.

Memoari i otkrivaju i prikrivaju tragove.

Meni nikako u glavu kako nekima u džep.
Meni, non-stop, stop.

Mi bismo da oni polože račune,
a oni polažu na račune.

Mi dajemo potporu domovini,
a oni uzimaju poticaje od države.

Mi ga vezali na riječ, a on rogovima na nas.

Mi imamo pravo, a oni ga koriste.

Mi ne radimo za profit. Mi smo optimisti.

Mi njima glas, oni gas.

Mi smo obdareni pokvarenošću.

Mi smo prokrčili. Oni asfaltirali
i napravili propuste koje koriste samo oni.

Mi tražimo osigurače i mjenjače,
a oni nude upaljače i punjače.

Mi: kamen, znamen, amen.

Mijenjajmo; ili ključ; ili bravu; ili vrata; ili kuću.

Mišljenja sam da ti nemaš drugo ni drukčije
mišljenje, nego nikakvo.

Mladi sanjare budućnost, a stari prošlost.

Mladi žele biti vjerni a nisu,
a stari žele biti nevjerni, a ne mogu.

Mlijeko je zdravo, al' Žuja je zakon!

Mnogi bi vrlo rado uzeli mjeru za Evin kostim.

Mora se država miješati. Inače bi zagorjela.

Moram lagati jer drukčije mi ne bi vjerovali.

Moram se namještati kako mi kažu.
Zbog udobnosti. Njihove.

Mozak ispraše, mozak posoliše.
Novce oprašē i kartice ispeglašē i odoše U EU.

Mrak i zvijezda idu skupa.

Mudrima pamet, glupima sreća, sirotinji tek,
a bogatima jelo.

Mudrost je uvijek svježā.

Na mladima svijet ostaje.
Što preostane?

Muška suza kazuje istinu, a ženska želju.

Muškarci varaju. Žene i maštaju.

Mute kako se ne bi vidjela plitkost.

Na kamenu rastao, stasao i odrastao. I tu je stao i
ostao. I svakom problemu dorastao.

Na koncu padne onaj što diže.

Na mladima svijet ostaje. Ali smjena dugo traje.

Na mladima svijet ostaje. I dugovi.

Na..... Nema mladih.

Na parove razbrj's; ja opet drugi.

Na slami je opasno voditi ljubav.

Na strništu obećanja bere se nada, a kiseli očaj.

Način služenja i mir u njemu je smisao života.

Naći prigodu je izvrsno.
Ali kada prigoda nađe tebe, je pun pogodak.

Nada je odgođeno razočaranje.

Nađi se na moru i naučit ćeš sve molitve.

Najbolje mjesto i vrijeme je tu i sada.

Najbolji lijek je opraštanje.

Najbolji lijek! Promućkaj i ne pij.

Najbolji medij je od uha do uha.

Najbolji začín jelu je glad.

Najgore je kada političarima umjesto skidanja
šešira treba stavljati pelene.

Najljepše pjesme pjevaju zatvoreni i ostavljeni.

Najprije provjere, pa mjere, pa pronevjere.
Bez obraza, vjere i mjere.

Najstariji jezik kojeg svi razumiju je jezik za zube.

Najstrašnija smrt: Birati način.

Najteže će nam biti kada s njihovih riječi
budemo prelazili na naša djela.

Najviše nas je u trpnom stanju.

Nama duda, njima sisa.

Napeto stanje je kad miris prdeža
još nije stigao do nosa.

Naporan si k'o tajkunu rodbina.
Nas dvoje volimo isto. Ja nju, ona sebe.

Nasamarili nas da ne bismo bili goli.

Naša demokracija – nema majci mrdanja.

Naše gluposti su dokaz da mislimo svojom glavom.

Naši potomci će se često sjećati nas. U psovka.

Naštimaite aparate, pa će lopovi (pro)pjevati,
pro(svirati) i (pro)igrati.

Naveli nas na tanak led.
Još traže da izvodimo piruetu.

Ne budimo materijalno pokradeni, vremenski
izgubljeni, nacionalno dezorijentirani, misaono
onesviješteni i tjelesno amortizirani.

Ne čekajmo budućnost. Pođimo joj u susret.

Ne čujem mudre od glasnih.

Ne da imam ja, ja imam dva ja.

Ne daj Bože tuđi' ruka i pakleni' muka.

Ne dajmo im presvlaku, jer ponovno hoće, kao
flak, uskočiti u brzi vlak kako bi izjednačili tlak.
Bljak.

Ne dijeli savjete kome je potreban novac.

Ne gazite obećanja.
Tragovi su neuništivi.

Ne dopustimo da o budućim pravcima
odlučuju prošli krivci.

Ne gajite nadu dok pesimizam gojite.

Ne hranite me na uši, nego na usta.

Ne idu oni k'o guske u magli.
Znaju oni točno što hoće.

Ne lovite priviđenja. Radije sačuvajte smisao.

Ne može mu se ući u glavu jer je puna praznine.

Ne možemo potonuti. Ispunjeni smo prazninom.

Ne možemo se dogovoriti
zato što se dobro razumijemo.

Ne skidam kapu iz poštovanja
nego da nešto ubacite.

Ne širite ruke, bit ćete nokautirani.

Ne treba kucati na otvorena vrata.

Ne uništavajte šume. U slučaju povratka.

Ne znam što bih od sebe? Uđi u sebe.

Ne žalite prošlost, ne oplakujte sadašnjost i
veselite se budućnosti.

Ne žalite za onim što se ne da vratiti.

Nećemo gore, hoćemo izbore;
hoćemo gore, hoćemo bolje.

Nećemo zaboraviti dok ima razloga za pamćenje.

Nećeš kadra ni za najstarijeg zanata.

Nedostaje mi zato što hoću još, još... A, joj.

Nekada je sat s njom trajao kao pet minuta,
a sada pet minuta kao sat.

Neki bi putovali na Mars, a mi davno s njega pali.
Neki bi vlasti skidali kapu,
a drugi bi stavljali pelene.

Neki imaju sva prava da hvataju krivine.
Neki krugovi hvataju krivine i to im je pravac.

Nekima nikada, ali baš nikada nije dosta; nekima
uvijek, ali baš uvijek nedostaje još malo;
nekima uvijek, ali baš uvijek taman.

Nekima treba reći istinu, ne u oči nego među uši.

Nekrolog govori kakav je pokojnik trebao biti.

Nema *ili-ili* nego *i-i*.

Nema jasnije figure od bivšeg moćnika.

Nema mata ako ti je tata tata mata.

Nema mjesta za brigu. Sve je puno obećanja.

Nema više pjevac.
Zoru najavljuje sumorna omladina.

Nemam sreće bez obzira na vreće. Uvijek isto.

Neoženjeni laju, a oženjeni reže.

Nepismeni i danas rabe prst. Kažiprst.

Neploidnost je drukčiji način darivanja.

Nepravedni ste prema meni
kao priroda prema trinaestom prasetu.

Neuspjeh znači nešto smo i naučili.

Nevolja uči, bolest nauči.

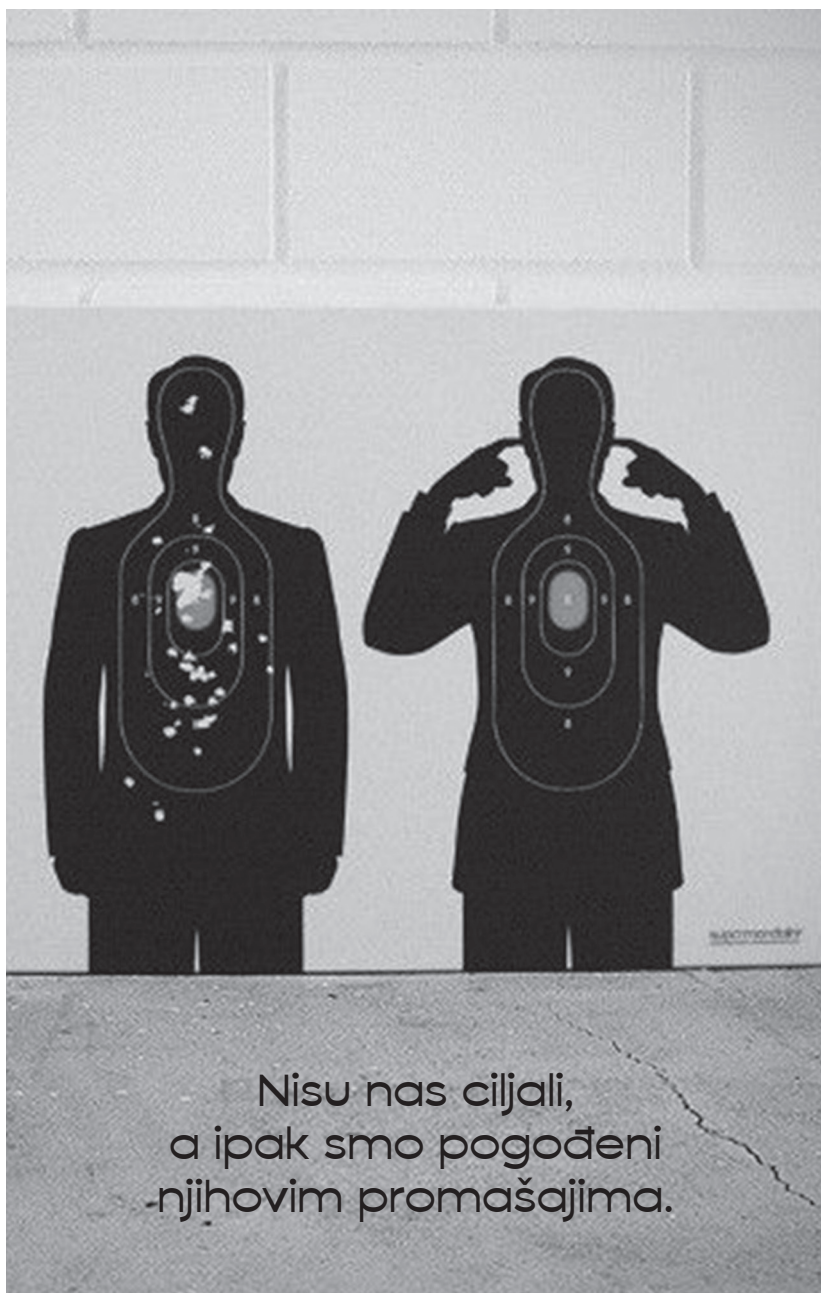
Ni broj ni broj ne određuje stroj. Nego čovjek.

Ni vrag nije više tako crn. Nauštrb koga ili čega?

Niču nasadi smokava. Zbog lista.

Nije dobro ako mladi budu spominjali
dobra stara vremena.

Nije dobro samo dobro činiti.
O tome treba i pričati.

Nije dovoljno ispružiti ruku. Treba otvoriti i šaku.

Nije ista krema za lice i za obraz.

Nije istina da su sve žene iste.
Isti su muškarci koji tako misle.

Nije isto pune gaće s prednje ili zadnje strane.
Nije potres. Potkovani prenose političke ideje.

Nije sve izgubljeno. Ima i zalutalih.

Nije sve umjetno, glupost nam je prirodna.

Nije teško vjerovati. Teško je živjeti vjeru.

Nije vijest što sam vidio, nego što sam našuo.

Nijednoj mački miš nije bijel.

Nikad nisam mislio da ću misliti
ono što danas mislim.

Nisam se tako nasmijala otkad mi je muž umro.

Nisi ti meni svatko. Ti si meni nitko i ništa.

Nisu gaće na štapu, već na meni. Ja sam štap.

Nisu me skuhami i zato me ne mogu svariti.

Ništa ne može nadomjestiti zagrljaj jastuka
pod stare dane.

Niti je sve kako se priča, niti je sve kako izgleda.
Nešto je kako se i osjeća.

Nosit ćemo gaće na štapu.
Neki kažu bit će to dirigentska palica.

Nova vremena, a ja star – jadno.

Novac je sredstvo za naplatu našeg znanja.

Novo čulo. Čulo kukanja.

Novokomponirani tajkun pletući crvenu nit ispleo
zlatnu, pa se ogradio bodljikavom žicom.

Njegov trag slijedim. Njemu duplo, meni dupla.

Njih gore boli niže što se nama kosa diže.

Njima dionice, njima tvornice,
a nama stres zbog zimnice.

Njima Hrvatska d.o.o. Nama Hrvatska o.o.d.-e

Njima je uvijek sezona od nečega.

Njima ljeto, nama zima, nama sutra,
danas njima, sve nas tuga obuzima.

Njima ruža, nama trnje, njima miris, nama bodlje.

Obično grom iz vedra neba
pogađa kule u oblacima.

Obitelj je i ishodište i utočište.
Oblikujte vrijeme, a ne obrnuto.

Obogatio se, a nije se promijenio. Krade isto.

Obraćanje je otkriće.
Obratite pozornost prije nego što vam se obrati.

Obraz nema ništa s naobrazbom.

Od bezvlašća samo vlast može biti gora.

Od rodbine najdraža mi je kulenova seka.

Od svih pogleda najžalosniji je posljednji.

Odgoj nije dresura.

Odmah dopustiti što se ne da uskratiti.

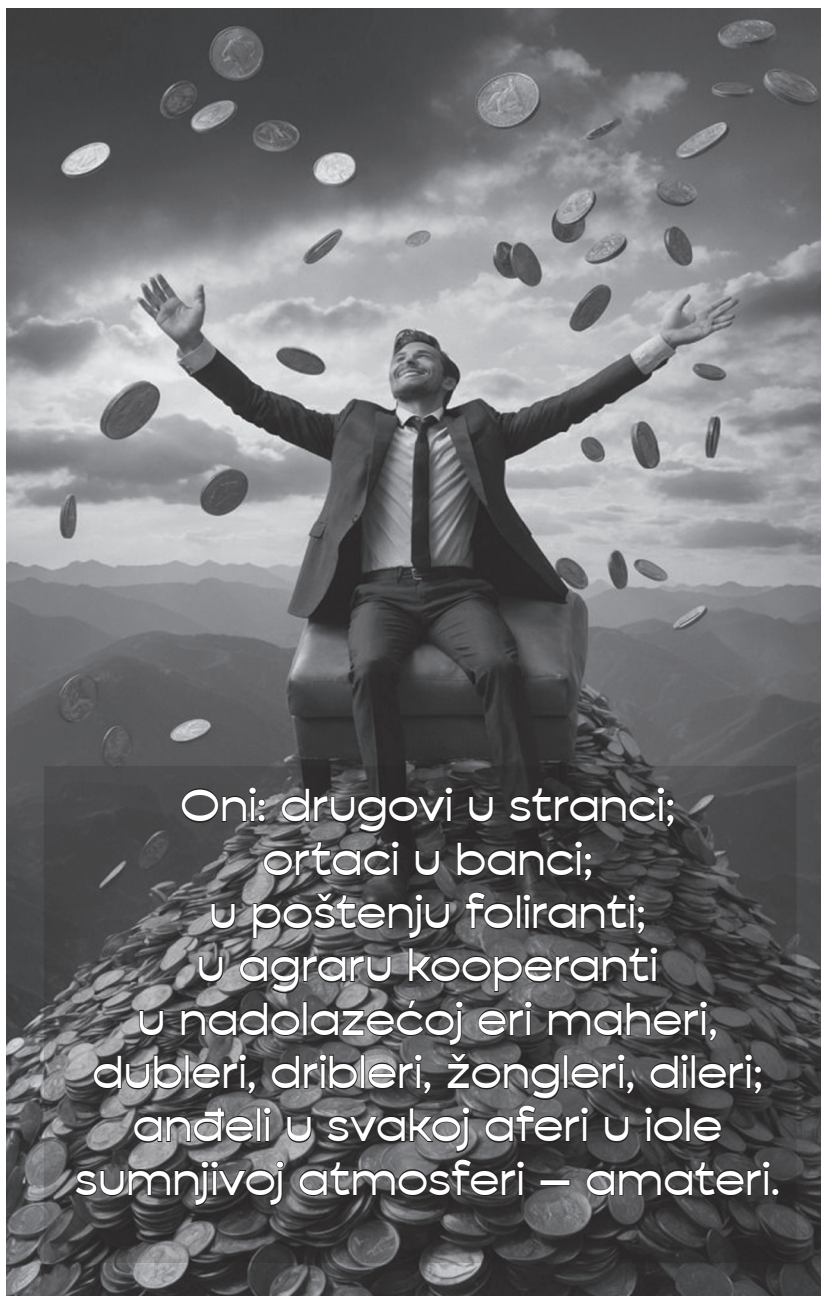
Odnosi *neka susjedu crkne krava*
doveli su do toga da nema više krava.

Odrastanje je zahtjevno.
Odredili mi broj i onda stavljaju ništicu ispred.

Odrekli ste se imena. Kako da vas prozovemo?

Održao se dugo na vlasti jer je znao što narod pije.

Ogovaranje je ispostava zla.

Oni: drugovi u stranci;
ortaci u banci;
u poštenju foliranti;
u agraru kooperanti
u nadolazećoj eri maheri,
dubleri, dribleri, žongleri, dileri;
anđeli u svakoj aferi u iole
sumnjivoj atmosferi – amateri.

Oho! Hoće ponovno u vrzino kolo.

Okreni se i vidjet ćeš budućnost.
Pogledaj naprijed vidjet ćeš prošlost.

Okrenuo bih stranicu, ali me korice prikliještile.

On je gadan tip. Prototip gada.
On je istomišljenik svih boja.

On je mudar. Šuti i muti.

On je najbolji. Ukrao je najmanje.

On je nitko i ništa. Znači dvoličan.

On je odličan kao loš primjer.

On je tražio da mu se plati u crvenoj kuverti.
To se zove krvavo mito.

On je velikodušan. Toliko ih nosi na duši.

On: ah, ah... Ona: ha, ha...

On: obećala si. Ona: to si ti izvukao iz konteksta.

Onaj tko voli ono što radi, i uživa.

One s imunitetom na poligraf.

Oni imaju monopol i na dezinformaciju.

Oni naprijed, a (za)ostali stoj.

Oni što kotiraju i rotiraju (se).

Oni što mene ismijavaju mene i nasmijavaju.

Oni što nemaju pojma uče nas koji nemamo vezu.

Oni što nisu ni na nebu ni na zemlji su na moru...
U jahti.

Oni što podmićivanjem prođu kroz rešeto
lobiranjem prođu i kroz sito.

Oni što su u provaliji jasno vide – izlaz je gore.

Oni u ludnici ni u što nisu sigurni
kao u svoju pamet

Oni: obnašaju dužnosti, čine napore,
programiraju, pokreću inicijativu, poduzimaju
korake, donose mjere, organiziraju sastanke,
ukazuju na nedostatke...
A mi, stenjemo li stenjemo.

Ono za što se umire ne umire.

Opasan neki virus se sprema za kojeg lijeka nema.

Opet neka d(r)uga vremena.

Opet pogriješio. Kupio jazavčara,
a pravda i poštenje u mišjoj rupi.

Opijanje je kupovina sna o sreći.

Opiranje iskušenju ocrtava čovjekov karakter.

Oporba: izbori, izbori. Vlast: izbori se, izbori se.

Opraštaj – svugdje i uvijek.

Opraštaj. Jer zbog mane nećeš vidjeti vrline.

Opravdanost dolaska ovisi o brzini odlaska.

Optimist: *Svaki problem ima rješenje.*
Pesimist: *Svako rješenje je problem.*

Optimist: zrak dobar, a ozračje sam ja.
Pesimist: zrak dobar, a ozračje loše.

Osjetljiv si kao seizmografska igla.

Osmijehu se osmjehni.

Osmrtnica – priopćenje o otegnuću.

Ošišaše nas. Sad traže kožu.

Otkrio toplu vodu. Tko ju je pokrio?

Otvorih joj dušu, dadoh joj srce
i ostadoh bez glave.

Ovi što čarapom na glavi dođu do šešira
udareni su mokrom krpom.

Ovo je zemlja mojih predaka, ali i moje djece.

Pa otkuda nekima toliki obnovljivi
izvori financiranja.

Pa, što je u tom novcu? Sve i ništa.

Pakao je ništa u odnosu na osvetu prezrene žene.

Pala prljava kiša.
To su saprani oni što žive u oblacima.

Pao mi je kamen sa srca kad je izvađen iz žuči.

Patnika razumije jedino supatnik.

Pedofilima treba podići spomenik
za života u originalu.

Pere li se, pere. A ono sve prljavije.

Petokraku u duboku raku; na lopove topove, pa u
okove; petardu na kokardu; istinu na vidjelo;
i eto novog djela.

Pjesma o neuzvraćenoj ljubavi
je najiskrenija pjesma.

Plaća nam ista. On uz obilje još čuda trista.

Plaćaju li pojedinci što prodaju maglu PDV?

Podonjen obraz pričvrstimo čavlima.

Pojedinci i slovo zakona koriste slovkajući.

Pokloni se i završi.

Pokušajte još jednom i uspjeh ćete.

Političarima: Kako ste čuvali svoje stado,
doznat ćete na izborima.

Poniznost je kad manje govorimo o sebi.

Poplava plavuša.
Mnogima mnoge stvari nisu jasne.

Porastom razine raste i dubina.
Pored ostavki hoćemo i ostavinu.
I pokretnu i nepokretnu.

Posljednji je do prvog ako se krug zatvori.

Posljednji put je dobio peticu
kad su mu zubi nicali.

Posljednju večeru platio je Juda.

Postoje dvije vrste logike. Druga je ženska.

Pošteni spavaju u minusu i (u) miru.

Pošumljavajmo sadnicama, a ne balvanima.

Potvrdio je očekivanja. Bio je totalni promašaj.

Povijest ne treba opravdavati već razumijevati.

Poznata je formula svega osim pameti.

Poznati pravci poznati krivci,
pa u čemu je problem?

Pravac je dobar, ali smjer je loš.

Pravila postoje da ih donositelji demonstriraju
ili izuzetci demantiraju.

Prazna glava se najbolje puni pročitanoj knjigom.

Pred mladima je prošlost naša. I dugovi naši.
I budućnost njihova.

Premazani smo svim bojama.
Čak i temeljnu mijenjamo.

Preslik blijedi original svijetli.

Prijatelje sreća stvara, a nesreća provjerava.

Prije su zakoni bili stroži.
Zbog jabuke se išlo u pakao.

Prije: ukrao – otekao. Sada: ukrao – utekao.

Prijetnja bivšeg moćnika jednaka je osmijehu
ostarjele dame najstarijeg zanata.

Priroda je na našoj strani. Tko nam je kriv.

Privatiziramo li šume, odoše i partizani.

Problem nije u novcu već u količini.

Pročitani, a ništa nisu napisali.

Prođe tajkun pored mene.
Osjetih zadah ptičjeg mlijeka.

Promašen život – kada tuđa nesreća
tebi donosi sreću.

Promjer onih što se šire
smanjimo barem na polumjer.

Protiv sam kontrole rađanja. Ali i umiranja.

Provincija je područje bez anonimnih.

Pružili si desnice. I susrela se dva srednja prsta.

Uvijek sam mislio pod stare dane obići svijet. Želja mi se ispunila 50%. Stari dani su tu.

Pucamo od demokracije.

Puni smo razumijevanja, ali dajte nešto hranjivije.

Puni smo svega. Neki optimizmom,
neki pesimizmom, a neki prazninom.

Puno je stranaka osnovano,
ali malo ih je utemeljeno.

Pustoš: Stari odlaze na onaj, a mladi u tuđi svijet.

Put se pravi putujući.

Putovanjem i raskorakom otvaraju se
neslućeni vidici.

Rana zora: pijanac pita čistača; otkuda ti kasno?
Čistač pita pijanca: otkuda ti rano?

Raspištoljila se dekolteom. I pukao je.

Razlika je biti u sjeni i biti u hladovini.
On u hladovini uživa. Ja se u sjeni jedem.

Razlika je sutra i malo sutra
kao morgen i malo morgen.

Razmaknite redove zbog kokošarenja.

Razumijevanje i zrelost potječu iz patnje.

Reći ću vam odakle vam curi,
al' recite mi odakle vam kapi.

Refren bogataševe pjesme je: *ja, ja, ja...*

Riječima se može svašta. I ništa. I koješta.

Rješenje za more problema, ocean želja i rijeku
suza su litre i litre znoja.

Ropotarnica povijesti je miksanje
djela i nedjela velikih ljudi.

Ruke peremo prije objeda da ne zaprljamo stolnjak,
a poslije objeda da ne zarazimo nos i uho.

S godinama ljubav je manje slijepa. Progleda.

S godinama uho i nos mijenjaju ženu.

S godinama više volim svinjsku polovicu.

S određenog razmaka
komentirati događaje je lakše.

S pozicije pozicije lakše se dolazi
do još bolje pozicije.

Sa svakim fino, ni s kim iskreno.

Sa svakom ženom razgovaraj kao da je voliš.

Saberimo se: oduzmimo negativno, zbrojimo
pozitivno i to podijelimo.
I, gotovo zaboravih, množimo (se).

Samo izrodi od bijah izrode bijem.

Samo kotačima moramo dokazivati
da je Hrvatska kotač civilizacijskoga
naprednog tehnološkog svijeta.

Samo liječnici i žene znaju koliko je laž potrebna.

Samo pametan vlastite tragove vidi ispred sebe.

Samo radom i poštenjem dolaze bolja vremena.

Samo rana duboka škola je velika.

Samo trgovci znaju za čim ljudi haju.

Sat koji je stao, u tijeku jednog dana dva puta
pokazuje točno vrijeme.

Sedmi ortak je unuk od petog.

Simbol zlata znam.
Formulu kako do njega doći nikako.

Simpatije su na našoj strani.
Sve ostalo je na njihovoj.

Situacija ima dva izlaza: za njih i protiv nas.

Sizif je u prednosti. Poznaje put.

Sizife, ni nama nije lako. Vučemo nizbrdo.

Stara dobra vremena su dobra
samo zato što smo bili mladi.

Sjećanje donosi radost,
a zaboravljanje nazadovanje.

Sjena i hladovina su kao samnica i otvoreno.

Sjena nadređenog je veća od sjene podređenog.

Sjetimo se češće onih
koji su se radovali našem dolasku.

Slaba korist od krave ako nema uprave.

Slobodan čovjek je samo na dužem lancu.

Služimo zdravlju kako bi nas zdravlje služilo.

Smanjite tenzije, porast će penzije.

Smije se k'o budala brašnu.

Smiješak znači ljubav, ljubav znači davanje,
davanje je bogatstvo,
a bogatstvo davanja je smiješak i ljubav.

Smrt ga zatekla u ormaru. Izdao ga kašalj.

Snaga u šutnji je veća što su misli skrivenije.

Sramota: nesta i muškog i ženskog stida.

Sreću dozivamo, a nesreća dolazi sama.

Sredina me otjera na rub.

Sretniji smo bili kada smo sanjali Hrvatsku.

Stabilan je. Oslonac mu je – podignuta ruka,
povijena kralježnica, podvijen rep, jezik za zube.

Stara vremena, a ja mlad – idealno.

Starom čovjeku treba žena, a mladom žene.

Starost brže dođe nego što mislimo.
I donosi nemoć.

Statistika i govori i skriva.

Stezali smo, stežemo i stezat ćemo: kaiš, opasač,
pojas ili remen. Amen.

Stjerali nas u mišju rupu,
a kažu da iz zasjede vrebamo.

Stranputice su izvidnice za pluralizam.

Strast je kao žednome voda. Nikad dosta.

Stvar čija se vrijednost izražava u novcu podložna
je kvarenju.

Stvaram okruženje i njemu se prilagođavam.
A ti prilagođavaš okruženje sebi.

Sumnja se prekasno, a sazna prerano.

Sumnjam u sebe. Kome prijaviti?

Sva slova koristim i poštujem. Osim jednoga. Slova
zakona.

Sva tehnika treba služiti, a ne da joj robujemo.

Svaka kultura se gubi ako joj je protuvrijednost
izražena u novcu.

Svaka pjesma u krletci je domoljubna žalopojka.

Svaka šteta se nadoknadi. Osim suze.

Svaka žena otkriva atribute zbog pridjeva.

Svaki prst je prljav ako je ruka prljava.

Svako odrastanje je stasanje za veće stvaranje.

Svakome je osmrtnica napisana.
Danas je tvoj poštar bolestan.

Svašta. Prljavim zovu oprani novac.

Svatko ima dvije ljubavi u životu.
Najprije žene, a kasnije bilo što, samo ne žene.

Svatko ima nekoga koga nema.

Svatko spominje kučkina sina. A nitko kćer.

Sve divlje životinje bježe od čovjeka.

Sve je imao u malom prstu. Ostali su bili dugi.

Sve je jasnije čim je pala noć.

Sve je moguće: minus do minusa, a nama
prevruće.

Sve karte su na stolu. Osim džokera i aduta.

Sve krive Drine ispravljajte. Samo im boju ne
mijenjajte.

Sve manje i manje se treba praviti lud.

Sve mi se hoće al' ništa me neće.

Sve nas je više i više-manje.

Sve preko glave se može podnijeti, osim vode.

Sve propuste asfaltiranjem prikrivaju.

Sve rijeke teku nizvodno samo dnevno-sanjalačka
uzvodno.

Sve se može kad se hoće. I ako imaš.

Sve se može promijenit osim prošlosti.

Sve se urotilo protiv poljoprivrednika.
Ma, zamisli, izmislili plastične slamke.

Sve se zna. Tko pije i tko ne plaća.

Sve su ceste krivudave, duge i dvosmjerne.

Svi budući transferi bogova nogometa bit će
izraženi u kilogramima eura.

Svi imamo nos, ali za imati nos treba nos.

Svi imamo računicu.
Netko množi, netko dijeli, netko oduzima,
netko zbraja.

Svi smo mi izbjeglice. Samo neki krenuše ranije.

Svi smo mi odgovorni.
Samo što su neki dogovorno odgovorni.

Svi smo u istom loncu. Ma nemoj! A kuhari, a
ložač, a kušači? A ovi što nose kući?

Svi su bili na mojoj strani. Zato smo se i prevrnuli.

Svi veseli ljudi znaju sve pjesme svijeta.

Šaka jada je gora od jada i tristo jada.

Šamar se vraća duplim, a kolač tortom.

Širi se. I meni i njemu.
Njemu imovina, a meni zjenice.

Što će biti zalog naše budućnosti
kada nestane djece?

Što je manje živih svjedoka određenog doba,
više je tumača događaja iz tog doba.

Što s ljubavlju dajemo, to nam ostaje.

Štrajkajmo glađu dok ima hrane.

Šuti dok si djeva, šuti dok si neva, šuti kad ostariš,
šuti što ti, stara, znaš.

Tajkuni se vratili iskonu. Svi su na zelenoj grani.

Tajna uspjeha je u postojanosti namjere.

Tri stvari čovjeka mijenjaju:
zatvor, novac i žena.

Tajni kanali su dio kanalizacije.

Tamo gdje osmijeh sreću pruža,
mjesto trnja niče ruža.

Tapkanjem se ne stvara put nego jama.

Tatini sinovi hoće: Maminu spizu, tatin takulin,
curinu sisu i svoju publiku.
Tek sada su nam grobovi orijentir.

Teška je tuđa suza.

Teško guzi ako vrijeme sve briše.

Teško nama ako funkcija daje status.

Teško onome koji svoje mišljenje
iskazuje poslije zaključka.

Ti si važan kao osoba, a ne kao uloga.

Tjeskoba: od puste širine ne možeš nikamo.

Tko ima bič, taj i samar stavlja i kolane priteže.

Tko ima zadnju, taj je prvi.

Tko meso dijeli, i čorbu soli.

Tko nema glave, ne treba mu ni uzglavlje.

Tko previše gleda tv, vlastitu prazninu
popunjava tuđom nekorisnošću.

Tko rano rani, na podne spava.

Tko se boji straha, u opasnosti je.

Tko se olako oduševi, olako i odustane.

Tko vedri i oblači, taj i grmi.

Tlo pod nogama došlo do glave. Propadamo.

Todorić je tu. Gdje je Todor?

Toliko je nesretan da ga u prolomu oblaka
pogađaju samo krupne kapi.

Toliko koliko popuštaš, dopuštaš.

Tonemo zbog onih što su isplivali.

Tragedija je kada saznaš koliko si imao,
a shvatiš kada to izgubiš.

Transfuzija krvi je prijenos dobrote potrebi.

Tražeći višu mirovinu,
tražitelji mogu samo (uz)disati.

Traži registraciju OPG-pašnjak. Mozak mu je tamo.

Tražili smo promjene i dobili ih.
Oni imaju još više, a mi još manje.

Tražili ste. Dobili ste. Glodite (se).

Tražili ste. Gledajte kak(m)o ćete.

Trčimo u bolju budućnost.
Prestiže nas svijetla prošlost.

Treba biti radoznao da bi saznao kako preživjeti.

Treba se naći kako bi se mogao snaći.

Treba učiti kako i ne treba.

Trešnje su onoga čija su djeca.

Tuđa hvala nikad nije bila zajamčena i loše je ako
je učinite uvjetom svoje sreće.

U BiH još nisu riješene ni male zgrade.

U BiH sve ovisi o svačemu.

U državnim jaslama jedni se ugnijezde, drugi
ukliješte; treći zaglave, a četvrti ustoliče, peti
zahrđaju, šesti se bore da ne dođe do promjene.

U glavu najbrže uđe odozgo.

U istoj košnici su; i pčele; i trutovi; i matica; i
vosak; i med. I red. I tako unedogled.

U korjenitu zaokretu plodovi se dugo čekaju.

U paklu uveden novi jezik: hrvatski.

U planini je rijeka putokaz.

U planini sve su životinje domaće.

U politici dominiraju tri kategorije:
ljubav, poštenje i 99% interes.

U pravu je uvijek onaj kod koga je batina.

U puzećem položaju sve je zadnjica.

U silikonskim grudima i duša je silikonska.

U sjećanju ostaje: Što je lijepo kratko traje.

U slučaju slučaja ni slučajno situaciju
ne prepuštaj slučaju.

U svakom vinu je istina. Laž je da je to laž.

U školi je znao zapet, a danas živi za pet.

Učeći na svojim pogreškama
stječe se nova diploma.

Uđi u kolo ako hoćeš vidjeti kakva je igra.

Uhvativši se za glavu osta' praznih šaka.

Um caruje, ali treba i snaga.

Umiru oni što ih se nitko ne sjeća.

Umjesto da priskaču u pomoć, oni preskaču nas.

Umjesto da viču *Eureka!* političari viču:
Ne diraj u moje krugove.

U svakoj partiji ja konj,
a on skakač.

Unaprijeđen sam.
Sada sam poklopac za express-lonac.

Unutarnje zadovoljstvo i mir su najuzvišeniji
čovjekov osjećaj.

Upomoć! Standard me pritisnuo.

Usko poimanje nije specijalnost.

Uspjeh je (p)ostati ono što jesi.

Uspone ne bismo znali cijenit bez padova.

Uvijek je bilo: narode plati i pati.

Uvijek sam vjerovao lažovima.
Njihovo se nikad ne ostvari.

Uzdasi se govore samo jednim jezikom.

Uže je uže, bilo kraće il'duže, šire il' uže.

Važno je umrijeti mlad što kasnije.

Veliku ribu ne možeš uloviti udicom.
Umrežena je mrežom.

Veselo srce uljepšava sliku koju oči vide.

Vi ste mene ušutkali, a ne obradili.
A kamoli obratili.

Viče otac sinu:
Ako si ti postao od majmuna, ja nisam.

Vidio je on da se upornim pljeskanjem
ubrzo ruke trljaju.

Više je u životu koristio veze nego veznike.

Više mogu oni što ne mogu, nego oni što neće.

Vlast biraju i oni šte ne izlaze na izbore.

Vlast je opasna kada je u rukama drugih.

Vlast je strast, a ovlast je slast.

Volim biti gost nego domaćin.
Mogu ići kad hoću.

Volim da je Srbija do Drine nego Hrvatska.

Vratite se u bazu. To je osnova za nove temelje.

Vrijednost kuverte određuje marka. Ne *na* nego *u*.

Vrijeme je relativan pojam.
Ovisi jesi li ispred ili iza vrata wc-a.

Vrijeme; krajnje, za krajnje vrijeme.

Vrući dani će proći, ali vremena teško.

Za dom spremni. Najmanje trosobni.

Za neke je kasno da im bude jasno.

Za ono što je vrijedno vrijedi dati najvrijednije.

Za potpunu sreću treba imati vjeru koja donosi
mir, ljubav koja donosi radost
i obitelj koja donosi smisao.

Za tebe je mjerilo jedan čovjek, a za mene čovjek.

Za *uprknuće* očekuje promaknuće za svoje
svanuće i naše smaknuće, je li to moguće?

Zadužujemo se u velikoj nuždi
kako bismo lakše disali.

Zaključana vrata su strašnija iznutra nego izvana.

Zaljubljeni uvijek pričaju o budućnosti.

Zaljubljenima je i mjesec duga.

Zašto čovjek pravi strašila nalik čovjeku?

Zašto nam je najgore
kada počnu promjene na bolje?

Zašto pouka ide s debljim krajem?

Zbog enormnog priljeva,
korisna površina pakla se naglo širi.

Zbog prezimena ime ima. I ima.

Zbog prijelomnih časaka
najviše osjećam promjenu vremena.

Zdravom tijelu treba osigurati jeftinu teletinu.

Zid boli ili zid plača nikad neće biti suhozid.

Zlo neokajano zlo ponovljeno.

Znam da ste na državnim jaslama,
ali platite barem svoje piće.

Znam i tko ste i što ste.
Al' šutjeti moram iznad mene dok ste.

Znamo: i tko su; i što su; i kada su;
i koliko i kako su. Avaj.

Znanje se obogaćuje rabljenjem.

Žbir! Vrbovan, po ramenu potapšan, odlikovan,
a onda u osobi nagr(a)đen.

Želim barem malo, a ne malo morgen.

Želite li biti zadovoljni sobom oraspoložite druge.

Žena koja ubije svoje dijete
lakša je za težinu ubijenog anđela,
ali je teža za smrtni grijeh.

Žena muškarcu dosadi, a muškarac se ženi zgadi.

Žena priča gluposti kako bi je muž razumio.

Žena: i radost i tuga; i sreća i bol; i ljubav i nada.
I rješenje.

Žene se s majčinskim instinktom rađaju,
a očevi odrastaju s rastom djeteta.

Žigosan čovjek je najnesretniji čovjek.

Život je kratak, ali dugo traje.

Život ubija. Smrt ubije.

Život: Smisao u kratkoći postojanja.

OZDRAVLJUJUĆI TRNOVI UBODI

Onaj koji stoluje na nebesima smije se.

Psalam 2

Ubrzavanje kotača suvremenog života tehnološkim novotarijama, automatizacija i digitalizacija naših svagdašnjih ritmova od buđenja do sna rezultira novim paradoksima: iako gotovo više i nema nepismenih, i sve učestalije se objavljuju knjige, sve više je nepročitanog štiva. Ako mlađi naraštaji i čitaju, onda posežu za sve kraćim diskursima, čak se i najkraće SMS poruke zbijaju u još manje skraćénice, koje se sve jedvicitije dešifriraju. U takvom ozračju moglo bi se reći da je svanulo zlatno doba aforizmu, koje veliki svjetski umovi zapisuju još od antičkog doba. Još prije 24 stoljeća utemeljitelj te najkraće književne vrste grčki liječnik Hipokrat s otoka Kosa je kazao: *Mudar čovjek treba smatrati zdravlje kao jedan od najvećih blagoslova, pa naučiti kako u vlastitim mislima izvući korist iz svoje bolesti.* Taj terapijski recept ostao je u temeljima aforizma sve do danas, kada ih vrckavi pisci domišljaju ne bi li njihovim trnovitim ubodima, poput injekcija duha, punktirali oboljela mjesta izopačenih ponašanja i štetnih poroka pojedinaca zbog kojih pati cijela zajednica.

Tako se i Marinko Čavar ukolajnio u kolo hrvatskih aforista koji ispisuju aforizme s nadom da će nas njihov zarazni smijeh ozdraviti, mudra vedrina oraspoložiti i gorka pouka ponukati da budemo sebi, svojim i svima drugima barem mrvicu bolji, iskreniji, pošteniji i plemenitiji. Kako svaki lijek treba uzimati nekoliko dana, a

neke i doživotno za kronične ljudske boljetice, tako i ove tablete s papira možemo koristiti u višestrukim kurama tijekom svakog stada. Izrijeком to autor i poručuje: *Želite li biti zadovoljni sobom oraspoložite druge!* Kao što je Krist okrunjen trnovom krunom podnio muku za sve nas, tako je za autora: *Aforizam – lovor od trnine*. I kako naš puk kaže, kroz trnje do zvijezda, tako se i nošenjem križa u ovoj dolini suza može popeti do suza radosnica pa nas i gornji proslovni stih iz drugog Psalma poučava da i na nebesima ima vječnog smijeha.

Nakon duzine godine utihe, u 750 uglavnom novih aforizama, od kojih su neki objavljeni u njegove prethodne tri zbirke mudrog zrnja, Marinko Ćavar se posvjedočuje kao pouzdan majstor aktualnih osmislica kojima šarmantno šamara sve one koji bi s minimumom sposobnosti maksimalno omastili brke u državnim jaslama i koritima, umislivši svoju stranačku ili tazbinsku podobnost kao vrhunaravnu sposobnost. Iako i optimisti sve manje vjeruju da će knjiga iskorijeniti sve zlo u nama i oko nas, valja se ponadati da će nas svaka pročitana stranica potaknuti na uspone misli na svakoj novoj i da to drugovanje s ovom riznicom britkog duha unutar korica neće biti sizifovski uzaludno. Poglavitо ako opet poslušamo autora: *Osmijehu se osmjehni!*

Mladen Vuković

Marinko Ćavar rođen je 26. siječnja 1953. u Dobrkovićima kraj Širokog Brijega gdje i danas živi i radi.

Svojim aforizmima prvi put izašao u javnost sredinom devedesetih godina kada ih je pod pseudonimom MA-ĆA redovito objavljivao u Večernjem listu, Slobodnoj Dalmaciji i na HRT Radio Splitu. Nakon toga je nastavio stalnu suradnju u novinama i časopisima Vrisak, Hrvatski list, Vitko, Pet plus.

Aforizmima je zastupljen u zbirci *Kristalna šestica 3* (Split, KIZ Tin Ujević, 1998.), antologiji aforizama BiH *Protesti moždane mase* Jove Nikolića (Alma, Beograd, 2008.), *Antologiji suvremenog hrvatskog aforizma* na rumunjskom (Focus, Petrosani, 2013.), Antologiji aforizama *Dah duha* Veljka Rajkovića (Podgorica, 2018.), zborniku UHAH-a *Čista petica* (Zagreb, 2022.), antologiji *Riječi na djelu - Abecedarijum bosansko-hercegovačkih i hrvatskih aforista* Ive Mije Andrića (Kreševu - Zagreb, 2024.)...

Objavio je tri samostalne zbirke aforizama: *Opet nas muzu odozgo* (HKD Napredak, Split, 2000.); *Pst i prenesi dalje* (OMH Široki Brijeg, 2004.); *Nama kipi, njima kapi* (OMH Široki Brijeg i Gral Široki-Zagreb, 2012.).

